

Η «Τ.Δ.Β.Κ.» έχει κλείσει το κύκλο της, επείγει όμως η λύση

Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες 22 χρόνια από τη δημιουργία της «Τ.Δ.Β.Κ.». Αναγνωρίστηκε, ως γνωστόν, μόνο από την Τουρκία, ενώ η Κυπριακή Δημοκρατία, με εξαίρεση την Τουρκία, συνεχίζει να αναγνωρίζεται και να εκπροσωπεί την Κύπρο διεθνώς. Άποψη μας είναι ότι δεν υπάρχει περίπτωση να αναγνωριστεί η «Τ.Δ.Β.Κ.» από εδώ και μπρος, γιατί απαξ και παραμερίστηκε ο κ. Ντεκτάς και παραμερίστηκαν από τη διακυβέρνηση της Τουρκίας οι κ.κ. Μπαχτσιελί, Ετζιεβίτ, κ.α., κανείς δεν επιδιώκει την αναγνώριση. Γιατί δεν συμφέρει στην Τουρκία, της οποίας τέτοια στόχευση θα δυσκολεύει την ενταξιακή της πορεία. Γιατί δεν συμφέρει στους Τουρκοκύπριους που θα παρέμεναν έτσι έρμαιο – προτεκτοράτο ουσιαστικά – στα χέρια της Τουρκίας. Γιατί δεν συμφέρει στην Ε.Ε. που δεν θα 'θελε να διαθέτει στην πράξη δύο ψήφους η Ελλάδα και μελλοντικά η Τουρκία. Γιατί δεν συμφέρει στους Αμερικανούς, που προτιμούν να ελέγχουν την Κύπρο μέσα από την επιρροή των λεγόμενων μητέρων πατρίδων και τις εγγυήσεις.

Εξού και μας ξενίζει το πόσο έντονη και επίμονη είναι η προσπάθεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, για αποτροπή αυτού του ενδεχομένου, που συν τοις άλλοις, έχει ως αποτέλεσμα κάποιες «χειρονομίες» που θα μπορούσαν να βοηθήσουν να κλείσει το χάσμα εμπιστοσύνης που χωρίζει τις δύο κοινότητες να μην γίνονται.

Όμως ενώ δεν τίθεται θέμα αναγνώρισης εδραιώνονται με τον χρόνο οι θεσμοί της «Τ.Δ.Β.Κ.», βελτιώνεται η οικονομία στο Βορρά και αυξάνεται η αίσθηση απεξάρτησης των Τουρκοκυπρίων από τους Ελληνοκυπρίους και τη Κυπριακή Δημοκρατία και το χειρότερο, εν όσω περνά ο χρόνος αυξάνονται οι πιθανότητες αποστασιοποίησης από την χαλαρή έστω, ομοσπονδία και πληθαίνουν οι προϋποθέσεις για τη συνομοσπονδία.

Και ενώ κανείς – ούτε στην Ελληνοκυπριακή ούτε στην τουρκοκυπριακή πλευρά - δεν ισχυρίζεται ότι ο χρόνος δεν ζημιώνει και τις δύο πλευρές, στη πράξη ο κ. Ταλάτ αναλώνει τις προσπάθειες του στην αναβάθμιση του στάτους της «Τ.Δ.Β.Κ.» και την οικονομική ανόρθωση των Τουρκοκυπρίων, ενώ η ελληνοκυπριακή πλευρά, τις δικές της στην υποτιθέμενη καλή προετοιμασία των συνομιλιών, που ωστόσο δεν φαίνεται να καταλήγει πουθενά και απλά ροκανίζει το χρόνο.

Θάπρεπε ίσως να προβληματίσει ότι τη στιγμή που η Τουρκία κατά τρόπο υπερφίαλο, αρνείται έστω και έμμεσα την οποιαδήποτε μορφή αναγνώρισης της Κυπριακής δημοκρατίας, η διεθνής κοινότητα – οι Αμερικανοί και οι Άγγλοι κατά κύριο λόγο – αρκείται σε ευχολόγια. Μάλιστα στη πράξη ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με τις επιτεύξεις της Τουρκίας, της οποίας το μέγεθος και η σημασία υπερακοντίζουν τη μικρή Κύπρο και τα όποια δίκαια της.

Το γεγονός βέβαια παραμένει ότι στον ενάμιση χρόνο που διέρρευσε από το δημοψήφισμα, ούτε οι τουρκοκύπριοι κατάφεραν να αναιρέσουν τη απομόνωση που τους καίει και καθόλου δεν είναι «λεγόμενη», ούτε η Κυπριακή Δημοκρατία να αναιρέσει την καραντίνα στην οποία ουσιαστικά βρίσκεται η Ελληνοκυπριακή

κοινότητα έκτοτε. Κι ας επαναλαμβάνουμε διαρκώς ότι στο εξωτερικό, όλο και πιο πολυ κατανοούν τις θέσεις μας.....

Ακόμα εκείνο που δεν γίνεται αντιληπτό, είναι ότι δεν μπορούμε να ποντάρουμε στο διηλεκές στο Διεθνές Δίκαιο και τις νομικές ή νομικίστικες προσεγγίσεις, γιατί οι λύσεις που δίνονται στην πράξη είναι πολιτικές.

Παρά τις αλλαγές που έχουν επέλθει στο μεταξύ, τόσο ανάμεσα στη Τουρκοκυπριακή κοινότητα όσο και στη Τουρκική ηγεσία, οι ελληνοκυπριακές αντικρύσεις θυμίζουν, εν πολλοίς, τα πρώτα χρόνια μετά την εισβολή, συνεχίζοντας να κινούνται σ' ένα κλίμα αντιπαράθεσης. Ως αποτέλεσμα, όχι μόνο δεν επιτρέπουν να γίνουν κάποια ρεαλιστικά βήματα προς την πλευρά επανέναρξης των συνομιλιών, αλλά τείνουν ακόμα να διευρύνουν επικίνδυνα το ψυχικό χάσμα ανάμεσα στις δύο κοινότητες, τη στιγμή που τα τελευταία χρόνια είχε αρχίσει να γεφυρώνεται. Και το χειρότερο όμως, δίνει την εντύπωση ότι είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε «τη δεύτερη καλύτερη λύση», το status quo, που δημιούργησε η εισβολή, αποδεχόμενοι το απαράδεκτο, τη διχοτόμηση που τόσα χρόνια επεδίωξε ο κ. Ντεκτάς. Για μας το «τζιέινοι ποτζιεί τζιεμείς ποδά» είναι εντελώς απαράδεκτο και καλά κάνει να το επιβεβαιώσει και η Ελληνοκυπριακή ηγεσία, βρίσκοντας τον τρόπο να ξεκινήσει αμέσως ένα κύκλο- τον τελευταίο ελπίζουμε – συνομιλιών, που θα οδηγήσουν σε λύση, μετατρέποντας την «Τ.Δ.Β.Κ.» σ' ένα από τα δύο συνιστώσα κομμάτια της Ομόσπονδης Κυπριακής Δημοκρατίας, που από το 1977 έχουμε δεχτεί.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος

15.11.2005